

Skatteministeriet

24. marts 2025
J.nr. 2025 - 2070

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 252 af 4. marts 2025 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Søren Søndergaard (EL).

Rasmus Stoklund

/ Jeanette Rose Hansen

Spørgsmål

Vil ministeren i forlængelse af svar på EUU alm. del - spørgsmål 38 (2024-25) oversende svaret fra Estland i sin fulde længde, som de danske myndigheder modtog, herunder oversende evt. korrespondance i forlængelse heraf?

Svar

Som ønsket er svaret fra Estland af 9. marts 2022 vedlagt.

Det bemærkes, at Skatteministeriet har kontaktet de estiske myndigheder for at få accept af, at svaret udleveres til Folketinget. I den forbindelse har de estiske myndigheder svaret, at de fortsat er af den opfattelse, at meddelelse af licenser til ophavsrettigheder falder uden for momsreglernes anvendelsesområde, og at de kollektive forvaltningsorganisationer i henhold til den estiske ophavsretslov ikke handler på egne vegne, men på vegne af indehaverne af ophavsrettighederne. De estiske myndigheder har i den forbindelse henvist til EU-Domstolens dom af 4. juli 2024 i sag C-179/23, Credidam. Dette svar fra Estland af 13. marts 2025 er også vedlagt.

Dommen fra EU-Domstolen, som Estland henviser til, vedrører tilfælde, hvor forvaltningsorganisationer administrerer en lovbestemt kompensation for fx privatkopiering og fordeler denne kompensation til indehaverne af ophavsrettighederne. Dette svarer til det såkaldte blankbåndsvederlag i Danmark.

EU-Domstolen har allerede i dom af 18. januar 2017, SAWP, fastslået, at rettighedsindehaverne i sådanne tilfælde ikke leverer en tjenesteydelse til fx de producenter og importører af tomme medier og apparater til optagelse og gengivelse af værker, hvoraf kollektive forvaltningsorganisationer for rettighedshavernes regning, men i eget navn, opkræver gebyrer for salg af disse apparater og medier. Den kompensation, som rettighedsindehaverne modtager, er derfor ikke omfattet af momsreglerne.

Det er i overensstemmelse hermed i forarbejderne til lov nr. 1695 af 30. december 2024 anført, at følgeretsvederlag, jf. § 38 i lov om ophavsret, og blankbåndsvederlag, jf. §§ 39-46 a i lov om ophavsret, ikke anses for vederlag i momslovens forstand, og at disse vederlag derfor ikke er momspligtige (punkt 2.2. i de almindelige bemærkninger til L 82).

Den af Estland omtalte dom vedrører således ikke forvaltningsorganisationernes meddelelse af licenser til ophavsrettigheder, som derimod er behandlet i EU-Domstolens dom af 21. januar 2021 i sag C-501/19, UMC. I dommen har EU-Domstolen udtrykkeligt fastslået, at en indehaver af ophavsrettigheder foretager en levering af ydelser mod vederlag, når der meddeles licens til udnyttelse af ophavsrettighederne, og vederlaget herfor opkræves af en kollektiv forvaltningsorganisation, der handler i sit navn, men for rettighedsindehaverens regning. I dommen fastslog Domstolen endvidere, at forvaltningsorganisationerne ved meddelelse af licenser udøver økonomisk virksomhed, og at de vederlag, som de opkræver fra brugerne, skal tillægges moms.